

at oppebære Aldersrente, forsaavidt den paagældende ved den anden Ægtefælles Død iøvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente.

Tilsvarende Regel gælder, naar Ægteskabet opløses ved Skilsmisse, eller et Ægtepar opnaar Separation, saaledes at hver af Ægtefællernes Aldersrente fastsættes efter vedkommendes Opholdssted. Lige med en fraskilt eller frasepareret Hustru regnes med Hensyn til Fastsættelse af Aldersrentens faste Beløb en forladt Hustru. Hvorvidt en Hustru kan betragtes som forladt, afgøres af den kommunale Myndighed i hendes Opholdskommune.

Kommunalbestyrelserne i Købstæderne, Marstal og Flækkerne fastsætter med Indenrigsministerens Samtykke og Landkommunerne med Amsraadets Samtykke for 5 Aar ad Gangen, første Gang dog kun for Tiden indtil 31. Marts 1924, efter hvilken af foranstaaende Skalaer Aldersrentens faste Beløb skal udbetales i vedkommende Kommune. Der bliver herved særlig at tage Hensyn til Prisforholdene og Befolkningens Livsvilkaar i Almindelighed i den paagældende Kommune. Følger Amsraadet ikke Sogneraadets Indstilling, kan dette indanke Sagen for Indenrigsministeren.

For hvert Beløb af 54 Kr., der i Henhold til Reglerne i § 92, 4de Stk. i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 ydes Statens gifte Tjenestemænd i aarligt Dyrtidstillæg, vil for det paagældende Halvaar (April—September, Oktober—Marts) de faste Beløb være midlertidigt at forhøje:

a) for Ægtepar, hvor begge er fyldt 65 Aar, halvaarlig med:

I København, paa Frederiksberg og i Gentofte Kommune.	I Købstæderne og Marstal.		I Flækkerne og Landkommunerne.		
	Skala I.	Skala II.	Skala I.	Skala II.	Skala III.
Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr.
5. 40	4. 80	4. 20	4. 20	3. 60	3

b) for andre Ægtepar og for enlige Mænd eller Kvinder med Halvdelen af Beløbene under a.

Paa Grundlag af de Beregninger, der foretages af det i fornævnte Lovs § 48 ommeldte Raad, fastsætter og bekendtgør Indenrigsministeren i hvert Aars Marts og September Maaned Størrelsen af de faste Beløb for det efterfølgende Halvaar.

Bestemmelsen i § 3, 4. Stk. i Lov Nr. 101 af 29. April 1913, jfr. Lov Nr. 69 af 11. Februar 1921, er ikke til Hinder for, at Personer, der oppebærer Aldersrente, samtidig oppebærer Understøttelse af den kommunale Hjælpekasse.

§ 6.

Retten til at oppebære Aldersrente med dennes fulde Beløb efter § 5 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter de i 3die Stykke nævnte Regler, ikke repræsenterer en Værdi af samme Størrelse som Halvdelen af den faste aarlige Rente, vedkommende i Overensstemmelse med Reglerne i § 5 vilde opnaa, med Tillæg af 200 Kr.

Saaftremt Indtægten er højere end det i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede fradragsfri Beløb, bliver Halvdelen af Forskellen mellem Indtægten og det fradragsfri Beløb at afkorte i den faste aarlige Rentes Beløb. Bliver Aldersrenten herefter mindre end $\frac{1}{6}$ af den faste Rente, bortfalder den.

Som aarlig Indtægt, der kommer i Betragtning ved Fastsættelsen af den en Person tilkommende Aldersrente, medregnes enhver Indtægt, som den paagældende har oppebaaret i det nærmest foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, privat eller offentlig Understøttelse (Alderdomsunderstøttelse